

Απόφαση 2^{ης} Συνόδου του ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ

Κι ενώ η κυβέρνηση ελπίζει ότι με την επίκληση στο πρωτογενές πλεόνασμα θα διασώσει την υπόθεση του success story, οι απτές συνέπειες της αντικοινωνικής μνημονιακής πολιτικής που εφαρμόζεται εδώ και τέσσερα χρόνια διαψεύδουν κατηγορηματικά το κλίμα ψευδοευφορίας που καλλιεργείται. Εξάλλου, είναι σαφές ότι η δημιουργία εντυπώσεων αναφορικά με την «θετική» έκβαση της ελληνικής κρίσης αποβλέπει στη λείανση του εδάφους εν όψει αυτοδιοικητικών εκλογών, η οποία επίσης επιχειρείται και μέσω της απόπειρας της κυβέρνησης να επανορθώσει παραδοσιακές κοινωνικές της συμμαχίες παρέχοντας εκ νέου προνόμια σε ένστολους. Ωστόσο, η απόφαση για τη διάλυση του ΕΟΠΥΥ αλλά και η τεκμηριωμένη με επίσημα στοιχεία άνοδος του ποσοστού της ανεργίας αποτελούν ορισμένες πτυχές της παρατεταμένης και βαθιάς κοινωνικής ύφεσης στην οποία βρίσκεται η χώρα. Οι ανεξέλεγκτες απόπειρες ιδιωτικοποιήσεων δημόσιων αγαθών, με προεξάρχουσα όλων την απόπειρα ιδιωτικοποίησης του νερού, η απαξίωση της δημόσιας υγείας και των δημόσιων δομών κοινωνικής φροντίδας όπως επίσης και η κανονικοποίηση των καθεστώτων επισφαλούς εργασίας οξύνουν τις υπάρχουσες κοινωνικές αντιθέσεις κλιμακώνοντας περαιτέρω την επίθεση προς τις εργαζόμενες τάξεις. Σε αυτό το πλαίσιο με τη νεολαία να αναδεικνύεται για άλλη μια φορά, σε Δούρειο ίππο της τελικής φάσης της υποτίμησης της εργασίας με την επισφάλεια να αντικαθιστά παντού την σταθερή εργασία θα πρέπει να διατυπώσουμε μια ανυποχώρητη αριστερή στρατηγική για τις εργασιακές συνθήκες της νεολαίας που δεν μπορεί παρά να αποτυπώνεται στο συνολικό αίτημα για οριστική κατάργηση κάθε μορφής επισφάλειας και της εκ νέου θέσπισης της σταθερής και μόνιμης εργασίας με αξιοπρεπή μισθό.

Η νεολαία μαζί με τις γυναίκες και τους μετανάστες βρίσκονται στην πιο μειονεκτική θέση εντός του κυρίαρχου καταμερισμού εργασίας. Η ανεργία των νέων συνεχίζει σταθερά να υπερβαίνει το 65% σε πραγματικούς αριθμούς ενώ η επισφάλεια αποτελεί πλέον την κύρια μορφή της εργασίας που προσφέρεται στους νέους ανθρώπους. Σε αυτές τις συνθήκες οι μνημονιακές δυνάμεις επιμένουν να καλλιεργούν αυταπάτες για ένα καλύτερο εργασιακό μέλλον για τους νέους προωθώντας από τη μαθητεία μέχρι και την απλήρωτη εργασία και κατά συνέπεια θεσμοποιώντας εκ νέου την εργασιακή επισφάλεια και τον εργασιακό μεσαίωνα. Στο κυβερνητικό σχέδιο η νεολαία παίζει το ρόλο του «παθητικού» πολιορκητικού κριού για την επέκταση της επισφαλούς εργασίας έναντι της σταθερής εργασίας με δικαιώματα.

Ταυτόχρονα, η υλοποίηση αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποβλέπει μακροπρόθεσμα στην ικανοποίηση των επιταγών της αγοράς για αποσπασματική, στενά ειδικευμένη κατάρτιση ενός αναλώσιμου εργατικού δυναμικού. Μέσα σ αυτό το πλαίσιο, οι δρομολογούμενες απολύσεις/διαθεσιμότητες περίπου 1750 διοικητικών εργαζομένων στα ΑΕΙ αποτέλεσε με ένα τρόπο την «πρεμιέρα» ενός σχεδίου οριστικής διάλυσης του δημόσιου πανεπιστημίου όπως το γνωρίσαμε.

Αναμενόμενα, μπροστά στη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού που αυτή η πολιτική επιφέρει, η κυβέρνηση απαντά με απαξίωση της δημοκρατίας κι ακόμη περισσότερη καταστολή. Η απαγόρευση των διαδηλώσεων την ημέρα της διεξαγωγής της φιέστας για την ανάληψη της ελληνικής προεδρίας στην Ε.Ε., η αναίτια και σκληρή καταστολή της αντιφασιστικής διαδήλωσης στο Σύνταγμα στις

1/2/2014 ενώ οι νεοναζί της Χ.Α. πραγματοποιούσαν ανενόχλητοι φασιστική εκδήλωση ελάχιστα μέτρα παρακάτω, αλλά και η βίαιη καταστολή της ειρηνικής διαμαρτυρίας των μελών της APEN για την τραγωδία στο Φαρμακονήσι είναι μερικές ακόμη μικρές ψηφίδες στο μωσαϊκό του αυταρχισμού της μνημονιακής περιόδου. Πριν μερικές μάλλιστα, η καταστολή απέναντι στους νεολαιίστικους αγώνες απόκτησε άλλη μια μορφή, αυτή της κατάδοσης και του σκληρού εκβιασμού απέναντι σε μαθητές, ως αντίποινα για τις κινητοποιήσεις τους.

Τα μέτωπα της περιόδου

Οι επικείμενες **Αυτοδιοικητικές Εκλογές** αποτελούν προνομιακό πεδίο για την έκφραση ενός μαζικού αντιμνημονιακού – αντικυβερνητικού μηνύματος προδιαγράφοντας την επερχόμενη συνολική ανατροπή της πολιτικής των μνημονίων και της αντικοινωνικής λιτότητας. Μέσα σ αυτό το πλαίσιο, η ριζοσπαστική αριστερά και συγκεκριμένα ο ΣΥΡΙΖΑ θέτει ως στόχο αφενός την ανατροπή των πολιτικών μνημονιακής διαχείρισης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι οποίες συνδέονται τόσο με τον Καλλικράτη, όσο και με την δραματική μείωση του ετήσιου προϋπολογισμού για τους δήμους και αφετέρου να εκδιπλώσει ένα σχέδιο αριστερής πολιτικής για τους δήμους και τις περιφέρειες. Η ενίσχυση των μορφών συμμετοχικής δημοκρατίας στο πλαίσιο της τοπικής αυτοδιοίκησης (βλ για παράδειγμα συμμετοχικοί προϋπολογισμοί), η ενίσχυση της οικονομικής διαφάνειας, η αναβάθμιση των δομών πρωτοβάθμιας κοινωνικής φροντίδας, η εξασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης των δημοτών στον πολιτισμό και στις αθλητικές δραστηριότητες θα αποτελέσουν αναμφίβολα ορισμένες από τις αιχμές του πολιτικού προγράμματος των δημοτικών σχημάτων και περιφερειακών σχημάτων που υποστηρίζονται από τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι αυτοδιοικητικές εκλογές στην παρούσα συγκυρία παίζουν, λοιπόν, ένα διπλό ρόλο: α) περαιτέρω αποδυνάμωση και αποσταθεροποίηση της κυβέρνησης και της πολιτικής της λιτότητας και β) συγκρότηση υποδείγματος, σε συνθήκες βέβαια οικονομικής ασφυξίας κι αμείλικτων χρονικών περιθωρίων, του τι σημαίνει αριστερή διακυβέρνηση έστω και σε τοπικό επίπεδο.

Η νεολαία δε μπορεί παρά να είναι παρούσα σε αυτή την τόσο σπουδαία μάχη συνεισφέροντας από τη δική της σκοπιά στην προεκλογική μάχη αλλά και στη διαμόρφωση του πολιτικού προγράμματος των αυτοδιοικητικών σχημάτων. Οι δυνάμεις της νεολαίας οφείλουν να διεκδικήσουν έναν ενεργό ρόλο στο πλαίσιο των αυτοδιοικητικών κινήσεων. Παράλληλα, με τη δημιουργία ομάδων νέων στις αυτοδιοικητικές κινήσεις και με την από μέρους τους ανάληψη της ευθύνης για προνομιακή απεύθυνση στη νεολαία των δήμων και των περιφερειών θα συμβάλλουν καταλυτικά στην προεκλογική δουλειά. Η κατάρτιση φυλλαδίου που να απευθύνεται στη νεολαία κάθε πόλης, η διοργάνωση συναυλιών ή μικρών φεστιβάλ μπορούν να αποτελέσουν μέρος των πρωτοβουλιών που θα λάβουν.

Επιγραμματικά, τα ζητήματα που πρέπει ν' αναδείξουμε μπορούν να χωριστούν στις παρακάτω κατηγορίες: α) *ανεργία – επισφάλεια – αλληλέγγυα/συνεταιριστική οικονομία*: εργασιακές συνθήκες στους ΟΤΑ, δομές αλληλεγγύης, ενίσχυση εγχειρημάτων συνεταιριστικής οικονομίας, β) *δημόσια αγαθά κι ελεύθερη πρόσβαση*: δωρεάν μεταφορές γι' ανέργους, δημιουργία χώρων πολιτισμού/στεκιών, αξιοποίηση άδειων ή υπό εγκατάλειψη χώρων, ενίσχυση των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων, ζητήματα δημόσιου χώρου και γ) *συμμετοχή – δημοκρατία – ελευθερίες*: διεύρυνση των δυνατοτήτων δημοκρατικής συμμετοχής

των νέων στους ΟΤΑ, αντιφασισμός, καταστολή. Τα παραπάνω συνιστούν ορισμένες βασικές νεολαιίστικες αιχμές για την αυτοδιοίκηση, οι οποίες μπορούν ν' αναδεικνύονται μόνο εναρμονισμένες με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ξεχωριστές ανάγκες του κάθε δήμου και της κάθε περιφέρειας.

Σε αυτό το πλαίσιο με τη νεολαία να αναδεικνύεται για άλλη μια φορά, σε Δούρειο ίππο της τελικής φάσης της υποτίμησης της εργασίας με την επισφάλεια να αντικαθίσταται παντού την σταθερή εργασία θα πρέπει να διατυπώσουμε μια ανυποχώρητη αριστερή στρατηγική για τις εργασιακές συνθήκες της νεολαίας που δεν μπορεί παρά να αποτυπώνεται στο συνολικό αίτημα για οριστική κατάργηση κάθε μορφής επισφάλειας και της εκ νέου θέσπισης της σταθερής και μόνιμης εργασίας με αξιοπρεπή μισθό.

Οι Φοιτητικές Εκλογές διεξάγονται εν μέσω μιας περιόδου παρατεταμένης κρίσης στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Από τη μία η επίθεση της κυβέρνησης στον καθιερωμένο δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα του, η αμφισβήτηση του αυτοδιοίκητου και το σχέδιο διαθεσιμοτήτων/απολύσεων των διοικητικών εργαζομένων, η εντατικοποίηση των σπουδών (απειλή διαγραφών), η συγχώνευση των επιστημονικών αντικειμένων και κατά συνέπεια η απαξίωση της ποιότητας των σπουδών και από την άλλη το πλατύ φοιτητικό κίνημα αλληλεγγύης στον αγώνα των αυτοδιοικητικών αλλά και οι πρωτοβουλίες των φοιτητών/τριών για αναζωογόνηση της συλλογικής ζωής στο πανεπιστήμιο (αυτοδιαχειριζόμενα κυλικεία, πρωτοβουλίες αλληλεγγύης, λέσχες πολιτισμού) διαμορφώνουν τις δύο κύριες και αντιπαρατιθέμενες όψεις του πανεπιστημίου σήμερα. Οπωσδήποτε, το κλίμα απαξίωσης των πολιτικών διαδικασιών στο πλαίσιο των φοιτητικών συλλόγων αλλά και η επιβίωση μέχρι και σήμερα των πολιτικών πρακτικών πελατειακής δικτύωσης του φοιτητικού κόσμου συνιστούν ακόμη σοβαρά εμπόδια σε μία προσπάθεια αναβάθμισης της ποιότητας της δημοκρατικής συμμετοχής εντός τους. Μέσα στο πλαίσιο αυτό τα σχήματα της ΑΡΕΝ καλούνται να οργανώσουν την παρέμβαση τους εν όψει εκλογών με αιχμές το Πανεπιστήμιο των Αναγκών, τη δημοκρατία στους συλλόγους καθώς και τη Ν ανάγκη για συγκρότηση ενός μετώπου των δυνάμεων της Αριστεράς ενάντια στις παρατάξεις που στηρίζουν την υλοποίηση μνημονιακών πολιτικών στο Πανεπιστήμιο.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να δώσουμε τη μάχη των Φοιτητικών Εκλογών με τη δέουσα σημασία, είναι το επόμενο διάστημα, πριν από τις φοιτητικές εκλογές να κάνουμε δραστικά βήματα και σε ότι αφορά τη συγκρότηση της Αριστερής Ενότητας. Η ενιαιοποίηση της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει νέους δρόμους και δυνατότητες σε ότι αφορά την παρέμβασή μας και τον ρόλο μας στους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους, πάντα με βασικό συστατικό της σκέψης μας την ενδυνάμωση της ΑρΕν σαν μια μαζική, αυτόνομη, δημοκρατική συλλογικότητα δικτύωσης σχημάτων, με το δικό της διακριτό στίγμα. Σε αυτό το πλαίσιο η πραγματοποίηση Πανελλαδικής διαδικασίας ΑρΕν, το αμέσως επόμενο διάστημα, πριν τις φοιτητικές εκλογές, με προτεινόμενη ημερομηνία 8-9/3, με στόχο η διαδικασία αυτή να συμβάλει και στην πορεία προς αυτές, πρέπει να αποτελέσει για εμάς στοίχημα, δεδομένου ότι τέτοια διαδικασία έχει να πραγματοποιηθεί από Νοέμβρη του 11'.

Είναι δεδομένο ότι μέσα σε μια λογική που βλέπει την ΑρΕν καθαυτό τον τρόπο, δεν μπορούν πλέον και δια της διολισθήσεως να εντάσσονται κακέκτυπα του παρελθόντος, κατά το οποίο τον πρώτο και τελευταίο λόγο στις διαδικασίες της

ΑρΕν, είτε στα συντονιστικά είτε και σε Πανελλαδικές διαδικασίες, έχουν οι πρώην οργανώσεις – συνιστώσες. Το παραπάνω γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρο δεδομένου ότι η συντριπτική πλειοψηφία των οργανώσεων αυτών είναι πλέον κομμάτι της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ. Πηγαίνοντας, λοιπόν, προς το Πανελλαδικό της ΑρΕν υπάρχει εκ των πραγμάτων ένα ανοιχτό ερώτημα για τις διαδικασίες με τις οποίες θα καλεστεί να λειτουργήσει η ΑρΕν το επόμενο διάστημα.

Πρώτη προτεραιότητα για εμάς πρέπει να είναι το να καταφέρει το εγχείρημα να ξεφύγει από τις παθολογίες που διαπερνούσαν τη λειτουργία του και να κάνει ουσιαστικά βήματα μπροστά στην κατεύθυνση της δημοκρατικής εμπάθυνσης και της ανασυγκρότησης, στη λογική της δικτύωσης σχημάτων. Αυτό εντάσσεται σε μια προσπάθεια οικοδόμησης μιας νέας πολιτικής κουλτούρας και μέσα στα σχήματα, τα οποία παραδοσιακά λειτουργούσαν με ανοιχτές αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, με απόλυτη προτεραιότητα τη σύνθεση. Αυτή η κουλτούρα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της προσπάθειας μας να ξεπεράσουμε ένα γραφειοκρατικοποιημένο μοντέλο Φοιτητικού Συνδικαλισμού και να δίνουμε απαντήσεις στη νέα κατάσταση βρίσκοντας νέους, δημιουργικούς τρόπους παρέμβασης που θα χωράνε όλες και όλους μας και θα λειτουργούν προωθητικά ακόμα και για τον ανένταχτο κόσμο της σχολής μας. Αυτή η κουλτούρα μας επιτρέπει και να φανταστούμε πιο δραστικές τομές σε σχέση με τις διαδικασίες της ΑρΕν, όπως μπορεί να είναι μια λειτουργία συντονιστικού σχημάτων, με ένα ή κάποια σχήματα σε ρόλο συντονιστή. Παράλληλα, ειδικά μετά τις τελευταίες μας εμπειρίες από Πανελλαδικές και κατά τόπους διαδικασίες, είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει στις διαδικασίες αυτές να τελειώσουμε με λογικές που τις διαχωρίζουν σε κουβέντα μεταξύ σχημάτων και συνδιαμόρφωση και τελικά σε απόφαση μεταξύ οργανώσεων. Δεδομένου ότι παράλληλα στα σχήματα θα ηγεμονεύει και μια λογική προωθητικής πολιτικής σύνθεσης, υπάρχουν μπροστά μας μεγάλες δυνατότητες για την οριστική εγκαθίδρυση ενός νέου μοντέλου για τις αποφάσεις τέτοιων διαδικασιών, με βάση τη συμμετοχή και την ψήφο των ίδιων των σχημάτων, ενδεχομένως σχηματοποιώντας ένα μοντέλο “ένα σχήμα – μία ψήφος”.

Το Πανελλαδικό έρχεται να επιτελέσει ένα διπλό ρόλο. Αφενός να κάνει την απαραίτητη ενδοσκοπήση σε μία περίοδο όπου η ΑρΕν την έχει ανάγκη όσο ποτέ, αφετέρου να μην αναλωθεί σε αυτήν και να αποτελέσει έναν ουσιαστικό χώρο διαλόγου όπου θα παράξει και πολιτικές αιχμές για το επόμενο διάστημα, θα βοηθήσει στη συσπείρωση των δυνάμεών μας στη σπουδάζουσα και στην μαζικότερη κάθοδό μας στις μάχες που έρχονται. Κάθε απόφαση και κάθε βήμα προς τα μπρος πρέπει να αφορά πρώτα απ όλα τα ίδια τα σχήματα σε μια προσπάθεια όχι να βρούμε τεχνικές λύσεις στα ζητήματα που υπάρχουν, αλλά όντως να οικοδομήσουμε μια δημοκρατική συλλογικότητα σχημάτων, με τις διαδικασίες που της αντιστοιχούν. Αυτός είναι και ο μόνος δρόμος για να αποτελέσει η Αριστερή Ενότητα έναν πραγματικά μαζικό πόλο της ριζοσπαστικής αριστεράς μέσα στα Πανεπιστήμια, που θα μπορεί να είναι το αντίπαλο δέος των δυνάμεων του αστισμού και των παρατάξεών τους και θα δίνει με όλες τις δυνάμεις την μάχη για την ιδεολογική ηγεμονία, ανοίγοντας δρόμους για ένα άλλο Πανεπιστήμιο σε μια διαφορετική κοινωνία, υπό το πρίσμα των αναγκών μας και των αξιών της Αριστεράς!

Συνδικαλιστική παράταξη

Στις 15 και 16 Μάρτη ιδρύεται η νέα συνδιαλιστική παράταξη της ριζοσπαστικής Αριστεράς. Τα μέλη της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να διαδραματίσουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαδικασία αυτή.

Με αυτή την αφορμή, θα πρέπει να συζητήσουμε πιο διεξοδικά και για το πώς η προσπάθεια αυτή θα εγκολπώσει τόσο το νέο κόσμο αλλά και τους ανέργους τους μετανάστες και γενικότερα κατηγορίες εργαζομένων που δεν καλύπτονται παραδοσιακά από συνδικαλιστικές μορφές οργάνωσης, όσο και τις νέες μορφές εργασίας οι οποίες τείνουν να κυριαρχήσουν, τη στιγμή που «σταθερή» μορφή εργασίας λογίζονται τα «μπλοκάκια» και διευρύνονται διαρκώς οι ελαστικότερες μορφές Voucher, 5μηνα του ΟΑΕΔ κλπ.

Η αρχή που έχει γίνει στην ίδρυση έχει προβληματικές αφού θέτει ως όρο για τη μη συμμετοχή, την προηγούμενη συμμετοχή σε ψηφοδέλτια εργασιακού χώρου, αποκλείοντας κόσμο που είναι γραμμένος σε σωματεία.

Θα πρέπει, επομένως, να δώσουμε τη μάχη για να υπερβούμε παλιές λογικές και του χώρου μας οι οποίες οργανωτικά οδηγούσαν σε καταστάσεις προσωποπαγούς συνδικαλισμού αλλά και πολιτικά, περιορίζονταν πολλές φορές στην καταγγελία των πλειοψηφιών των τριτοβάθμιων συνδικάτων, αντί να επιζητούν το συντονισμό και την κίνηση και των ίδιων των εργαζομένων.

Ευρωεκλογές

Πρόκειται για την πρώτη πανευρωπαϊκή εκλογική μάχη που δίνεται στον πυρήνα της κρίσης και καθώς η πολιτική των μνημονίων – εσωτερική υποτίμηση, καταστροφή του κοινωνικού κράτους, υψηλή ανεργία κοκ – έχει γίνει κιάλας κανόνας και για τις χώρες που δεν έχουν επισήμως Μνημόνια. Σε αυτή τη συγκυρία διαφαίνονται προοπτικές σημαντικής ανόδου των αριστερών δυνάμεων, με το παράδειγμα του ΣΥΡΙΖΑ ν' αποτελεί το βασικό σημείο αναφοράς που πυροδοτεί πολιτικές εξελίξεις σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Ταυτόχρονα, στα δεξιά των κατεχοχόν νεοφιλελεύθερων δυνάμεων αναπτύσσεται η ευρωπαϊκή ακροδεξιά που προσπαθεί να οικειοποιηθεί τη λαϊκή δυσαρέσκεια με την επιστροφή σε ακραία εθνικιστικές και ξενοφοβικές ρητορείες και πρακτικές. Με αυτήν την έννοια, οι Ευρωεκλογές αποκτούν ιστορική σημασία: το να βγει η Ευρωπαϊκή Αριστερά ενισχυμένη από την αναδιάταξη των πολιτικών συσχετισμών, το να ηττηθούν οι παραδοσιακές νεοφιλελεύθερες δυνάμεις και να μη σημειώσει θεαματική άνοδο η ευρωπαϊκή ακροδεξιά, όλ' αυτά αποτελούν κρίσιμους όρους για την έκβαση του δικού μας εγχειρήματος στην Ελλάδα. Από τη δική μας την πλευρά, δεν μπορούμε παρά να δώσουμε τη μάχη αυτή προσηλωμένοι στο κοινωνικό ζήτημα: ιδίως η ανεργία και η γενικότερη περιθωριοποίηση των νέων, μια πανευρωπαϊκή σταθερά πλέον, αποτελεί το κρίσιμότερο ζήτημα στο οποίο καλούνται ν' απαντήσουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις πανευρωπαϊκά και δεν μπορεί να μην είναι και για μας το κεντρικό ζήτημα για τις Ευρωεκλογές, σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αιχμές για το σχεδιασμό για τη Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ

Η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ καλείται να κάνει τον πρώτο της βηματισμό μέσα σε μια ιδιαίτερα απαιτητική συγκυρία. Έχοντας ολοκληρώσει με επιτυχία τις διαδικασίες της Ιδρυτικής Συνδιάσκεψης η ενιαία πλέον Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να προχωρήσει σε έναν αναλυτικό σχεδιασμό για την πολιτική της λειτουργία προσανατολισμένη στα μέτωπα της περιόδου. Αναμφίβολα το σχέδιο απόφασης της 1^{ης} Ιδρυτικής

Συνδιασκέψης της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ περιγράφει επαρκώς το στρατηγικό της στόχο καθώς και τις βασικές αρχές και αξίες της πολιτικής συγκρότησης και πρακτικής της, οι οποίες εντάσσονται στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρχών και αξιών συγκρότησης του ΣΥΡΙΖΑ και μπορεί να αποτελέσει μία κατευθυντήρια αρχή για το επόμενο διάστημα. Ο εμπλουτισμός, η επικαιροποίηση του καθώς και η εξειδίκευση του όφειλουν να αποτελέσουν κυρίες αιχμές της πολιτικής διαβούλευσης στα όργανα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ.

Η ενίσχυση της οριζόντιας λειτουργίας των Ο.Μ οι οποίες συνιστούν το κύτταρο της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να αποτελεί έναν από τους κεντρικούς στόχους της επόμενης περιόδου. Ο φιλόδοξος στόχος που τίθεται είναι να μπορεί η κάθε Ο.Μ. να παράγει αριστερή νεολαιίστικη πολιτική στον κοινωνικό χώρο αναφοράς της. Αντίστοιχα μεγάλη μέριμνα πρέπει να ληφθεί για την συγκρότηση των δευτεροβάθμιων καθοδηγητικών οργάνων το επόμενο διάστημα με γνώμονα την πλουραλιστική εκπροσώπηση και τις ανάγκες του κάθε κοινωνικού χώρου παρέμβασης.

Η επίθεση και στοχοποίηση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας οφείλει να είναι κεντρικό σημείο στη στρατηγική της οργάνωσης. Με βάση αυτό, η καταγραφή και η πολιτική στοχοποίηση των χώρων, εντός των οποίων η εργοδοτική τρομοκρατία και ο αυταρχισμός οργιάζει, πρέπει να είναι στις άμεσες μέριμνες της οργάνωσης.

Η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να οργανώσει παρεμβάσεις σε χώρους, όπως είναι χαρακτηριστικά τα Praktiker, όπου εργαζόμενος αυτοκτόνησε λόγω απόλυσης, σε συνεννόηση με το κόμμα και τα σωματεία, όπου υπάρχουν.

Η απάντηση της κυβέρνησης στη γενικευμένη προσπάθεια αποκλεισμού της νεολαίας από την αγορά εργασίας κωδικοποιείται σε ακόμη μεγαλύτερο βάθος του προβλήματος αυτού καταργώντας ακόμη και την έννοια της εργασίας η οποία έρχεται να αντικατασταθεί από τον προσδιορισμό των εργαζόμενων ως “ωφελούμενων”.

Τα προγράμματα voucher και η κοινωφελής εργασία στους Δήμους έρχονται να επικυρώσουν αυτή την παραδοχή αποδιοργανώνοντας ακόμη περισσότερο τις εργασιακές σχέσεις, δημιουργώντας εργαζόμενους δύο ταχυτήτων.

Στην προσπάθειά μας να οργανωθούμε απέναντι σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, λαμβάνοντας υπόψη και την έλλειψη σωματείων, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που εργάζονται σε voucher δημιούργησαν τους V for Voucher-ades. Η πρωτοβουλία αυτή επιδιώκει μέσα από συνελευσιακές διαδικασίες να έρθει σε επαφή με εργαζόμενους/ες στα προγράμματα αυτά, κωδικοποιώντας από κοινού τα αιτήματά τους, θέτοντας ως στόχο την άμεση κατάργηση των προγραμμάτων αυτών και την αντικατάστασή τους από μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας.

Η πρωτοβουλία αυτή, λοιπόν, καθώς και αντίστοιχα σχήματα που μπορεί να υπάρχουν κατά τόπους, θα πρέπει να πάρουν πανελλαδικά χαρακτηριστικά χαρτογραφώντας τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που εργάζονται στα προγράμματα αυτά, να συγκροτηθούν συνελευσιακές διαδικασίες και να υπάρξει

ένας τρόπος επικοινωνίας και δικτύωσης προκειμένου να παραχθεί κοινός, πανελλαδικός σχεδιασμός.

Το αίτημα της μόνιμης και σταθερής εργασίας, θα πρέπει να αποτελέσει κεντρικό ζήτημα και εν όψει ευρωεκλογών και αυτοδιοικητικών εκλογών.

Ο θεσμός των Φεστιβάλ, ο οποίος έπαιξε και καταλυτικό ρόλο στην διαδικασία ενιαιοποίησης της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να ενισχυθεί και στο πλαίσιο αυτό είναι χρήσιμο να ληφθούν πρωτοβουλίες για την έγκαιρη προετοιμασία των κεντρικών μας Φεστιβάλ. Αντίστοιχα, πρέπει άμεσα να ξεκινήσει η προετοιμασία του 2^{ου} Κάμπινγκ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ως ενός πολιτιστικού – πολιτικού γεγονότος. Η εμπειρία της περσινής διοργάνωσης ανέδειξε και την ανάγκη της προώθησης ενός πιο αυτοδιαχειριζόμενου χαρακτήρα του. Η λειτουργία των θεματικών ομάδων/επιτροπών, η συμβολή των οποίων στις πολιτικές επεξεργασίες της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ έχει αποδειχθεί ανεκτίμητη όλο το προηγούμενο διάστημα, πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω και με στόχο και την αποκεντροποίηση της.

Ένας από τους βασικότερους στόχους της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα κρίνεται η οργανωτική ανάπτυξη της. Το σύνολο των δραστηριοτήτων της οργάνωσης θα πρέπει να διαπνέεται από αυτή τη συλλογική έγνοια. Με αυτή την έννοια, οι μάχες του επόμενου διαστήματος (Ευρωεκλογές, Αυτοδιοικητικές) θα πρέπει να συνδυαστούν με τη μαζικοποίηση της.

Μαζική οργάνωση της Αριστεράς δε σημαίνει μαζικές λίστες φαντασμάτων , αλλά μαζική ενσώματη παρουσία και συμμετοχή των μελών στη χάραξη πολιτικής γραμμής, στην υλοποίηση και τον απολογισμό της.

Τα μέλη του ΚΣ και τα δευτεροβάθμια όργανα θα φροντίζουν για την οργανωτική ανάπτυξη της οργάνωσης και την ενεργό συμμετοχή των μελών στο χώρο ευθύνης τους και θα την απολογίζονται.

Τέλος το Κεντρικό Συμβούλιο της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ ως το κύριο καθοδηγητικό όργανο οφείλει να διασφαλίσει το πλαίσιο για τη διεξαγωγή δημοκρατικού εσωτερικού διαλόγου. Μέσα σ αυτό το πλαίσιο το ΚΣ αναλαμβάνει την ευθύνη για την δημιουργία διαδικτυακής λίστας επικοινωνίας των μελών της οργάνωσης καθώς και την διατήρηση διαδικτυακού δελτίου εσωτερικού διαλόγου.

Στο πλαίσιο της εσωτερικής δημοκρατικής λειτουργίας και με γνώμονα τη διαφάνεια αναφορικά με το ζήτημα της κατάληψης επαγγελματικών θέσεων μελών της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ στην Κ.Ο. αποφασίζεται:

1. Η δημοσιοποίηση, στο επόμενο ΚΣ με ευθύνη της γραμματείας, των ονομάτων των συντροφισσών και συντρόφων που εργάζονται στην Κ.Ο.
2. Η μηνιαία καταβολή συνδρομής στη Νεολαία από μέρους τους, το ύψος της οποίας θα καθορίζεται με κριτήριο τις μηνιαίες αποδοχές τους ανά κατηγορία και σύμφωνα με τα όσα ορίζει το Σχέδιο Αρχών και Λειτουργίας
3. Ανά εξάμηνο να γίνεται ενημέρωση του ΚΣ από τους υπεύθυνους οικονομικής διαχείρισης σχετικά με την καταβολή των συνδρομών.
4. Να πραγματοποιηθεί συνολική ενημέρωση την οικονομική κατάσταση της οργάνωσης.

Η συγκρότηση επιτροπών του κεντρικού συμβουλίου στο πλαίσιο της οργάνωσης καθορίζεται με απόφαση του κεντρικού συμβουλίου ή της γραμματείας λαμβάνοντας υπόψιν τις ήδη υπάρχουσες επιτροπές και ομάδες των Νέων ΣΥΡΙΖΑ. Οι επιτροπές είναι βοηθητικά όργανα στο αντικείμενο για το οποίο συγκροτούνται π.χ. Επιτροπή εργασιακών ή επιτροπή μεταναστευτικού. Αυτό σημαίνει ότι πραγματοποιούν επεξεργασίες για θέματα του αντικειμένου τους και οργανώνουν παρεμβάσεις πάντοτε όμως με την ευθύνη του ΚΣ. Δεν λειτουργούν ως αυτόνομα σχήματα. Οι επιτροπές συγκροτούνται ως εξής:

- Σπουδάζουσα
- Τοπικές - Τοπική αυτοδιοίκηση
- Επιτροπή περιφέρειας
- Εργασιακά
- Μαθητικό
- Μεταπτυχιακοί
- Διεθνών
- Περιβάλλοντος
- Θεωρίας – νέων Ινστιτούτου Ν. Πουλαντζάς
- Πολιτισμού
- Επικοινωνίας
- Δικαιώματα
- Μεταναστευτικό
- Έμφυλα
- Αντιφασιστικού
- Ψηφιακών δικαιωμάτων και τεχνολογίας
- Αλληλεγγύης/συνεταιρισμών
- Αθλητισμού
- Αγροτικά
- Επιτροπή προγραμματικών επεξεργασιών για την νεολαία

Τροπολογίες που μειοψήφησαν στο ΚΣ

Προσθήκη στην αρχή του κειμένου.

“Διανύουμε μια περίοδο ακραίας νεοφιλελευθερης επιθεσης, κατα την οποια οι πολιτικοι σχηματισμοι της οροηγουμεης περιουδου καταρρέουν, το μνημονιακο μπλοκ λαμβάνει τεράστια δυσαρ'εσκεια απο πλατιά κομματια κόσμου και παράλληλα ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίζει ευρύτερη λαϊκή αποδοχή. Το τελευταίο διάστημα μπορεί να μην ξέσπασαν κεντρικοί πολιτικοί αγώνες, αλλά υπήρξαν κλαδικές, μαχητικές και επίμονες επιμέρους κινητοποιήσεις (ΑΕΙ, γιατροί).

Ο σχεδιασμός της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ δε μπορεί παρά να περιλαμβάνει όχι μόνο εμπλοκή σε όσους αγώνες ξέσπασαν στη συνέχεια, αλλά και την πυροδότηση νέων και τη σύνδεσή τους σε κοινό ρυάκι πολιτικών αγώνων και διεκδικήσεων. Σε αυτούς τους αγώνες η νεολαία οφείλει όχι μόνο να βάλει τα εκάστοτε πολιτικά επίδικα αλλά το συνολικότερο στόχο της ανατροπής της κυβέρνησης, κάτι που δεν μπορεί να γίνει μονάχα με εκλογικούς όρους άρα είναι αναγκαίο να γίνει με κινηματικούς.

Κλειδί σε αυτή τη διαδικασία είναι η συγκρότηση λαϊκών επιτροπών αγώνα στις γειτονίες που θα συνδέουν τα επιμέρους προβλήματα χώρους, τις μεμονωμένες κινητοποιήσεις στη γειτονιά, τους ανέργους και τους επισφαλώς εργαζόμενους μεταξύ τους και θα αποτελέσουν τις βάσεις του χτισίματος της κυβέρνησης της αριστεράς.

Σε αυτή τη διαδικασία, ο σχεδιασμός μας θα πρέπει να στοχεύει όχι μόνο στους σταθμούς των εκλογών αλλά να εκκινά και να σχεδιάζει την παρέμβασή μας στους κινηματικούς κόμβους της επόμενης περιόδου (21η Μάρτη παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού, 8η Μάρτη, πρωτομαγιά). Αποφασίζουμε ότι θα συμμετέχουμε στην κινητοποίηση εν όψει 21/3, θα οργανώσουμε καμπάνια δράσης σε συνεργασία με αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες δεδομένου του ακραία επίκαιρου του θέματος αυτήν την περίοδο.”

Προσθήκη στο τέλος της ενότητας “Μέτωπα της περιόδου”.

“Στις αυτοδιοικητικές εκλογές δεν αρκεί το μοντέλο (ανάδειξη) της αριστερής διακυβέρνησης και σε τοπικό επίπεδο. Μια τέτοια κατεύθυνση είναι προβληματική.

1. Αυτή τη στιγμή η τοπική αυτοδιοίκηση είναι οικονομικά στραγγαλισμένη από τον γενικό προϋπολογισμό, δεν υπάρχουν ούτε οι στοιχειώδεις πόροι για να διαχειριστεί κάποια δημοτική αρχή γενικά μια κοινωνική πολιτική. Δεν υπάρχουν δηλαδή οικονομικά, οι προϋποθέσεις για την ενίσχυση των κοινωνικών δομών στους δήμους και τις περιφέρειες.
2. Οφείλουμε να δώσουμε ένα μήνυμα ανατροπής της κυβέρνησης και των μνημονιακών πολιτικών λιτότητας μέσα από την δημιουργία ενός πολιτικού αυτοδιοικητικού κινήματος αμφισβήτησης και ανατροπής της λιτότητας, όπως είναι και διακηρυγμένος στόχος του κόμματός μας. Αυτό μας βάζει συγκεκριμένα καθήκοντα για το πως θα δώσουμε τη μάχη των αυτοδιοικητικών, με τι πρόγραμμα, με τι συμμαχίες. Η μάχη των αυτοδιοικητικών εκλογών θα πρέπει να δοθεί από τη σκοπιά της ανάπτυξης του κινήματος και των τοπικών αγώνων. Θα πρέπει να δώσουμε έμφαση στην οικοδόμηση λαϊκών επιτροπών αντίστασης/ λαϊκών συνελεύσεων, που θα μπορούν αφενός να κινητοποιήσουν της τοπικές κοινωνίες (ενάντια σε λογικές ανάθεσης και κυβερνητισμού) και αφετέρου να αποτελέσουν ενεργά κύτταρα δημοκρατίας αλλά και μορφές “λαϊκής εξουσίας”. Να κάνουμε της δημοτικές κινήσεις (πιθανώς και κάποιες δημοτικές αρχές) εργαλεία αγώνα και δημιουργίας ενός πολιτικού κινήματος ενάντια στην κυβέρνηση και τα μνημόνια.”

Προσθήκη στο τέλος του κομματιού για αυτοδιοικητικές.

“Πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι δήμος για την αριστερά σημαίνει συγκεκριμένα πράγματα στη βάση άμεσων και υλικών κοινωνικών αναγκών. Αριστερός δήμος σημαίνει μια βαθιά διαδικασία απελευθέρωσης κοινωνικών δυνάμεων που μέχρι στιγμής πνίγονται από τη βάρβαρη αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού υποδείγματος. Σημαίνει πως κανένα σπίτι δεν θα βρεθεί χωρίς νερό ή ρεύμα. Σημαίνει ότι δεν θα γίνει κανένας πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας. Σημαίνει άμεσες πρωτοβουλίες παραχώρησης στέγης σε χιλιάδες άστεγους που έχουν τσακιστεί από την κυβερνητική πολιτική. Στόχος μας είναι να εκκινά με τους πιο σοβαρούς όρους μια γενικευμένη διαδικασία στήριξης και ευρύτερου μπολιάσματος αμεσοδημοκρατικών πρακτικών και κοινωνικής αλληλεγγύης. Σημαίνει πρακτική συγκρότηση υποδομών περίθαλψης και στήριξης ενάντια στα πρότυπα-πόλεις που σκουπίζουν ή φυλακίζουν μετανάστες, άπορους και τοξικοεξαρτημένους, που εκκενώνουν κοινωνικούς χώρους και σφραγίζουν παιδικές

χαρές, με την σύμπραξη του φασισμού και των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους. Σημαίνει άμεσες συγκεκριμένες συγκρούσεις με το κράτος και τα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα που καταπατούν ελεύθερους χώρους, λεηλατούν το περιβάλλον και προσπαθούν να πνίξουν οποιαδήποτε πολιτιστική πρωτοβουλία πάει να γεννηθεί από τα κάτω. Παράλληλα ο στόχος δεν μπορεί να είναι απλά η αλλαγή μιας δημοτικής αρχής, αλλά η ριζική αλλαγή του τρόπου και των διαδικασιών λήψης αποφάσεων για κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την καθημερινότητα των πολιτών. Τοπική αυτοδιοίκηση για την αριστερά σημαίνει και μια ριζοσπαστική διαδικασία μετασχηματισμού και “εκπαίδευσης” των ίδιων των πολιτών να λαμβάνουν αποφάσεις στη βάση της δημοκρατίας της συλλογικής δράσης και της αυτοοργάνωσης.”

Προσθήκη στο τέλος της παραγράφου για τις φοιτητικές εκλογές.

“Η APEN έχει να αντιμετωπίσει μέσα στα Πανεπιστήμια μια νέα πραγματικότητα, και μετά την ενιαιοποίηση της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, έχει κλείσει τον κύκλο της ως πυρήνας συσπείρωσης όλων των σχημάτων και των φοιτητών που έχουν αναφορά στον ΣΥΡΙΖΑ και πρέπει να ανοίξει ένα νέο κύκλο μετώπων αντίστασης εντός των σχολών με ταξική κατεύθυνση, κάτι που σημαίνει:

1. Ταξική παρέμβαση στους φοιτητές/τριες -προλεταριοποίηση- μια παρέμβαση που να αγκαλιάζει συνολικά τα προβλήματα της νεολαίας.
2. Ταξική κατεύθυνση κοινωνικών συμμαχιών-εργαζόμενοι (κυρίως) και καθηγητές- μέσα στο πανεπιστήμιο.

Μέτωπα τα οποία θα στηθούν με κάλεσμα σε όλα τα σχήματα και τους ανένταχτους φοιτητές καθώς παράλληλα και σε καθηγητές, διοικητικούς υπαλλήλους και εργαζόμενους που τοποθετούνται ενάντια σε όλες τις μνημονιακές πολιτικές που επιτίθενται στο δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η APEN θα πρέπει να κατευθύνει αυτά τα μέτωπα ώστε να αντιμετωπίζουν την καθημερινότητα του φοιτητή, όπως αυτή καθορίζεται από την μνημονιακή πραγματικότητα, αλλά και τα ζητήματα που προκύπτουν εντός σχολών (σίτιση, στέγαση, διαγραφές) από τα “μνημόνια για το πανεπιστήμιο”, όπως ο νόμος Διαμαντοπούλου, με απώτερο στόχο την πυροδότηση ενός πολιτικού κινήματος νεολαίας. Σε κάθε περίπτωση το άγχος της εκλογικής καταγραφής δεν θα πρέπει να είναι απαγορευτικό για τη συμμετοχή των σχημάτων σε μέτωπα που κινούνται στα πλαίσια αυτά.”

Στην παράγραφο για τις φοιτητικές εκλογές. Αντιπαραθετική προς το κομμάτι:
“Απαραίτητη προϋπόθεση για να δώσουμε τη μάχη των Φοιτητικών Εκλογών με τη δέουσα σημασία... και θα δίνει με όλες της τις δυνάμεις την μάχη για την ιδεολογική ηγεμονία, ανοίγοντας δρόμους για ένα άλλο Πανεπιστήμιο σε μια διαφορετική κοινωνία, υπό το πρίσμα των αναγκών μας και των αξιών της Αριστεράς!”.

“Στο πλαίσιο ανασυγκρότησης της παρέμβασής μας στο φοιτητικό κίνημα, η νεολαία ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να εκπονήσει ένα συγκεκριμένο πλάνο, το οποίο θα δρα προωθητικά στην επίτευξη του πολιτικού μας στόχου. Αυτό σημαίνει πως κρίνεται αναγκαίο να προχωρήσουμε στην εκλογή δευτεροβάθμιων οργάνων σπουδάζουσας, όσο και σε πανελλαδικό διήμερο Αριστερής Ενότητας. Προτείνουμε στην Αθήνα να πραγματοποιηθεί ολομέλεια με στόχο την εξειδίκευση του πολιτικού μας σχεδίου σε επίπεδο σπουδάζουσας αλλά και την εκλογή δευτεροβάθμιων οργάνων. Στην συνέχεια αφού συντεταγμένα ως οργάνωση έχουμε λάβει τις πολιτικές μας

αποφάσεις να προχωρήσουμε σε πανελλαδική διαδικασία Αριστερής Ενότητας, με στόχο ένα νέο συμβόλαιο το οποίο θα διαπερνά την λειτουργία τόσο των σχημάτων και του τρόπου που παρεμβαίνουν, όσο και της ίδιας της ΑΡΕΝ ως συλλογικότητας, και του προσανατολισμού που έχουμε για αυτήν. Προτείνουμε η επιτροπή σπουδάζουσας του ΚΣ να αναλάβει τόσο το πολιτικό όσο και το οργανωτικό μέχρι την ολομέλεια.”

Τροπολογία στο κομμάτι «Ευρωεκλογές», αντικατάσταση « Ταυτόχρονα, στα δεξιά.... Ρητορείες και πρακτικές».

“Ταυτόχρονα έκδηλη είναι η διάθεση αμφισβήτησης του κόσμου της εργασίας και της νεολαίας απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας της Ε.Ε., που στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες του Νότου συμπυκνώνεται με τα μνημόνια. Η εμμονική επιμονή της Ε.Ε. στο νεοφιλελευθερισμό και στη λιτότητα ως απάντηση στην κρίση, δεν είναι τυχαία αλλά δομική επιλογή και αυτό αρχίζει να γίνεται αντιληπτό από τα πληττόμενα κομμάτια της κοινωνίας διαμορφώνοντας ευρωσκεπτικιστικά χαρακτηριστικά.

Η Ευρωπαϊκή ακροδεξιά προσπαθεί να οικειοποιηθεί τη λαϊκή δυσαρέσκεια μετασχηματίζοντας την σε ακραίες ξενοφοβικές και εθνικιστικές ρητορείες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σε αυτές τις ευρωεκλογές δεν θα πρέπει να αφήσει αυτό τον κόσμο βορά στην άκρα δεξιά, στο όνομα ενός θολού και ανεπίκαιρου φιλοευρωπαϊσμού, αλλά θα πρέπει οξύνοντας και προβάλλοντας τις θέσεις μας για καμία θυσία για το ευρώ και την απόρριψη της υπαρκτής ευρωπαϊκής ενοποίησης, να εκφράσει ένα μαζικό αντιμνημονιακό μπλοκ αμφισβήτησης των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και οργάνων της.”